

**Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a
Departamentul Slujirea Copiilor din România**

Povestirea copiilor – 18 ianuarie 2025

Prietenia și Bunul Simț

Într-un sătuc frumos, trăiau niște copii care se jucau de dimineată până seara. Le plăcea să joace fotbal în parc, dar uneori atitudinea lor nu era prea plăcută. Printre ei erau Andrei, Maria și Luca. În timp ce se jucau, câțiva dintre ei scuipau sau spuneau vorbe urâte, iar atmosfera devenea uneori tensionată.

Într-o după-amiază, în mijlocul jocului, mingea a ieșit din teren. Andrei a alergat să o aducă, dar, în timp ce se întorcea, a auzit câțiva prieteni râzând și spunând:

- De ce alergi ca un prost?

Aceste vorbe l-au rănit pe Andrei, iar el s-a simțit umilit.

După ce a terminat jocul, Maria a observat că Andrei era trist. A decis să vorbească cu prietenii lor. În acea seară, bunica Mariei a auzit discuția și le-a spus:

- Bunul simț este important. Dacă vreți să vă distrați împreună, trebuie să vă respectați.

Această discuție le-a dat o idee: să facă din respect o prioritate.

Într-o altă zi, în timpul jocului, Luca a căzut și s-a lovit la genunchi. În loc să se oprească și să-l ajute, câțiva copii au continuat să joace și au râs de el. Când Luca s-a ridicat cu lacrimi în ochi, prietenul său, Andrei, s-a dus repede să-l sprijine.

- Nu e frumos să râdem de cineva care a căzut, a spus el.

Această experiență i-a făcut pe toți să realizeze că jocul nu era doar despre competiție, ci și despre prietenie și susținere. Atunci când Maria a propus să se împartă mingea și să se asigure că toți au ocazia să joace, Andrei și Luca au fost de acord imediat.

De atunci, copiii au început să respecte câteva reguli noi: se ajutau atunci când cineva cădea, nu mai foloseau vorbe urâte și se cereau scuze dacă greșeau. Prietenia lor a devenit mai puternică, iar râsetele s-au întors în parc, aceasta fiind o atmosferă mai caldă și mai plăcută.

Astfel, copiii din acea localitate au învățat că bunul simț nu doar că face jocul mai frumos, dar ajută și la crearea unor legături mai strânse între ei. Și seara, la apus, toți se adunau în parc, mai uniți ca niciodată, bucurându-se de prietenie și de respectul reciproc.

O povestire biblică care se potrivește bine cu tema bunului simț, ajutorului reciproc și respectului este parabola „ Bunului samaritean” din Luca 10:25-37.

În această poveste, un om călătorea de la Ierusalim la Ierihon, când a fost atacat de hoți care l-au jefuit și l-au lăsat rănit pe drum. Trecând pe lângă el, un preot și apoi un levit au văzut rănitul, dar au ales să-l ignore și să treacă mai departe.

În schimb, un samaritean — un om dintr-o comunitate care era, de obicei, disprețuită de evrei — a văzut rănitul și a simțit milă. El s-a oprit, a îngrijit rănila omului, l-a dus la o cârciumă și a plătit pentru îngrijirile de care avea nevoie. Samariteanul a arătat compasiune și bun simț, ajutând pe cineva care avea nevoie, fără a lua în considerare diferențele dintre ei sau situația socială.

Povestea este un exemplu clar de cum bunul simț și bunătatea pot schimba vieți. Ca și copiii din povestirea noastră care au decis să fie mai atenți și să se respecte reciproc, samariteanul este un model de empatie și ajutor în comunitate. Această parabolă subliniază importanța de a acționa cu compasiune și respect față de ceilalți, indiferent de circumstanțe.